

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1007

гр. Пловдив, 16.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Б. Бонев

Членове: Михаела Ат. Добрева
Станислава Б. Бозева

като разгледа докладваното от Станислава Б. Бозева Въззивно частно наказателно дело № 20225300602193 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал.8 от НПК.

С определение № 1195/18.11.2022г. по ЧНД № 5837/2022г. по описа на Районен съд Пловдив, 10 н.с. е потвърдено Постановление на РП Пловдив от 27.09.2022г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 260/2022г. по описа на 2 РУ при ОДМВР Пловдив, водено за престъпление по чл. 206, ал.1 от НК.

Срещу така постановеното определение е постъпила жалба от С. А. К., в която се навеждат съображения за незаконосъобразност на съдебния акт – превратно тълкуване на доказателствата, при което е достигнато до неправилен извод за липса на извършено престъпление както по чл. 206, ал.1 от НК, така и по чл. 290 от НК. Отправя се искане за отмяна на определението на съда и постановлението на РП, с което наказателното производство е било прекратено, като делото бъде върнато, за привличане на Е. К.а като обвиняемо лице по посочените две престъпления.

Пловдивският окръжен съд, като обсъди материалите по делото, доводите в жалбата и извърши проверка за законосъобразност и обоснованост на обжалваното определение, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството е било образувано по жалби от С. К., визиращи неправомерно поведение основно на Е. К.а – бивша съпруга на С. К., заключаващо се в това, че на 11.12.2021г. е изнесла от предоставеното ѝ при развода им за ползване жилище различни вещи, между които и в последващите си разпити жалбоподателят индивидуализира само 1 бр. мобилен телефон Айфон, 1 бр. лазерно устройство, 1 бр. кафемашина марка „Саеко“, 1 бр. микровълнова фурна Самсунг, 1 бр. прахосмукачка Филипс, детско легло, детска маса и детско столче. Разпитан като свидетел след образуване на наказателното производство за посочените вещи, К. е посочил, че има претенции единствено по отношение на телефона, лазерното устройство и

кафемашината, като първите две били актив на дружеството, на което е собственик и управител /приложил е писмени доказателства за закупуване на вещите/, а кафемашината била подарък за семейството от майка му.

В хода на досъдебното производство като свидетел е разпитана и Е. К.а, която посочва, че напускайки семейното жилище на ул. „Г.И.“, е взела със себе си само вещи, необходими за отглеждане на детето, родено от брака, лични вещи, посуда, както и описани в съставен на място приемо-предавателен протокол /копие приложен на л. 28 от ДП/. Сочи да е оставила в жилището вещи, необходими за домакинството на много по-значителна стойност, които тя третира като закупени по време на брака. Претенцията на свидетелката е и че вещите, посочени в споменатия протокол, също са закупени по време на брака за съвместно ползване от двамата съпрузи, а телефонът ѝ е бил подарен по повод на рождения ѝ ден /в тази връзка е имало проверка по друга жалба на К., по която РП Пловдив е отказала да образува досъдебно производство-виж копие от постановлението на л. 20-21 от ДП, без да има данни дали същото е влязло в сила/ Посоченият приемо-предавателен протокол не бил подписан от К., който не бил съгласен с изнасянето на вещи от жилището.

В хода на досъдебното производство свид. К.а е върнала на свид. К. 1 бр. мобилен телефон Айфон, 1 бр. лазерно устройство, 1 бр. кафемашина марка „Саеко“, т.е. вещите, по отношение на които същият по-рано е имал претенции да са били обсебени от страна на К.а, а по отношение на останалите упоменати и индивидуализирани от свидетеля К. вещи, същият е заявил, че няма претенции. Изразил е желание наказателното производство, водено против свид. К.а да бъде прекратено.

Такава фактическа обстановка е била възприета в определението на Районния съд, а така и в постановлението на РП Пловдив, изключая факта за несъгласието на К. при изнасяне на вещите. Същата е съобразена със събраните към този момент доказателства. Настоящата инстанция се солидаризира с мотивите на районния съд, че единствено по отношение на обстоятелството дали свид. К. е възразил при изнасяне на вещите от страна на свид. К.а, прокуратурата не е била екзактна в постановлението си., тъй като в тази насока са както показанията на разпитаните свидетели, така и приложеното копие от приемо-предавателен протокол, който видно – не е бил подписан от страна на К..

Правилно е било прието от районния съд, че спорът между двамата свидетели към инкриминираната дата е бил във връзка с прекратяване на брака помежду им и все още неуредените помежду им имуществени отношения, вкл. по повод на инкриминираните вещи. Настоящата инстанция не констатира превратно или неправилно възприемане показанията на двамата свидетели, а така и на инкорпорираните писмени доказателства както от страна на прокурора, така и от първата инстанция – доказателствата са коректно оценени, анализирани поотделно и съпоставени помежду им. Правилно е заключил районният съд, че трите вещи, по отношение на които К. е имал претенции, са му били върнати в хода на образуваното досъдебно производство – телефонът Айфон, кафемашината и лазерното устройство, както и че същият бил върнал на свид. К.а фотоапарат Канон, по отношение който пък тя имала претенции към него. И на база на правилно анализираните доказателства, напълно законосъобразно и районният съд е достигнал до извод за липса на извършено престъпление по чл. 206, ал.1 от НК. Това е така, тъй като престъпният състав на „обсебването“ изисква от обективна страна лицето, на което вещта е поверена на определено правно основание, да се разпорежи с нея фактически или юридически, така

щото да засегне възможността на собственика на вещта изобщо да се разпорежда с нея. Съществено е да се посочи, че може да бъдат обсебени не само чужди движими вещи, но и така, когато част от вещта принадлежи на дееца. От субективна страна обаче, престъплението следва да е извършено с пряк умисъл – във волево отношение деецът да има за цел да се разпорежи с вещта в свой или чужд интерес.

Установява се от гласните доказателства, че не само по отношение на трите вещи, които свид. К.а е върнала в хода на ДП, но и по отношение на други, включително оставени в жилището след напускане на свид. К.а по-габаритни и на значително по-висока стойност вещи, необходими за домакинството, всяка от страните е имала претенции да са били закупувани от собствени или пари на родителите им и не представлявали СИО. Верен е изводът на районният съд, че в случая се касае за изцяло гражданско-правни отношения между свидетелите К.и, което изключва поведението на свидетелката да се оценя като противоправно от наказателно-правна точка. Касае се за вещи, които са били използвани от съпрузите в домакинството и ежедневието им по време на брака и понастоящем същите имат спор за собствеността им. Извън изложеното, поведението на К.а не може да се оцени като престъпно и поради заявеното от всеки един от тях – че свид. К.а е посочила необходимост да се ползват от нея тези вещи, тъй като жилището, в което се е преместила със сина им, не е било оборудвано – „Тя също каза, че тези вещи са за детето ни и затова ги взема /л.50-гръб от показанията на свид. К./, „Аз му казах на С., че тези вещи ми трябват, защото ги няма в жилището, където ще ходя“, след което свид. К.а изразява готовност да ги върне на бившия си съпруг/л.54-гръб/. Т.е. още към този момент същата е нямала намерение да свои било лазерното устройство, било кафемашината, доколкото е смятала единствено да ползва същите. Що се отнася до мобилния телефон, то за тази вещ наказателното производство не е било образувано, проверка за това е била водена по-рано по друга преписка, приключила с отказ за образуване на наказателно производство. Но и видно, последната вещ също е била върната на свид. К.. При това положение напълно законосъобразни са изводите на първата инстанция за несъставомерност в поведението на свид. К.а. Още повече, че и настоящият съдебен състав е на становище, че отношенията на страните са изцяло гражданско-правни, така също и претенциите по повод състоянието на вещите са изцяло в сферата на гражданското право и които могат да бъдат реализирани по друг ред, а не с използване способите на наказателната репресия посредством образуване и водене на наказателно производство.

Претендира се в жалбата, че К.а била „обсебила“ и други вещи, освен посочените, но разпитан на два пъти в производството като свидетел, К. не индивидуализира нито една друга вещ, по отношение на която има претенции, а подобна конкретизация не се съзира и в жалбата на същия, с която е сезирал прокуратурата. Ето защо няма основание за отмяна на постановлението на прокурора и връщане на делото за допълнително разследване. Неоснователно е и искането за продължаване на наказателното производство, за да бъдат приобщени като доказателства записи от видеонаблюдение. Не става ясно от жалбата на К. какви са тези видеозаписи, кой ги е заснел, при какви обстоятелства и какво ще се установява с тях. При това положение, няма основание за ревизиране на становището за пълно, обективно и всеобхватно изследване на релевантните обстоятелства и ясно очертаване на фактическа обстановка, която не сочи да е реализиран състав на разследваното или друго престъпление.

Не може да се сподели и доводът за нарушени права на свидетеля К. при

водене на разследването, тъй като не се бил консултирал с адвокат преди да направи изявлението си, че е удовлетворен от воденото разследване и няма претенции към свид. К.а – видно от протокола за разпит от 08.06.2022г., така и от този от 08.07.2022г. правата по чл. 75 от НПК, а така и по чл. 122, ал.2 от НПК са му били ясно разяснени и същият е положил подписа си под съответните текстове в уверение, че е запознат с тях.

Напълно се споделят и съображенията на районния съд да отхвърли като неоснователни доводите на жалбоподателя за привличане на К.а като обвиняема за престъпление по чл. 290, ал.1 от НК – за лъжесвидетелстване, доколкото в случая се претендира невярност в твърдения, изречени от същата в настоящото наказателно производство. Извън изложеното следва да се посочи, че единствено от компетентността на прокуратурата е да преценява дали да привлече към наказателна отговорност едно лице /чл. 127, ал.1 от Конституцията на Р България/.

Предвид изложеното по-горе, настоящият състав намира, че определението на Районен съд Пловдив е законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Водим от изложеното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1195/18.11.2022г. по ЧНД № 5837/2022г. по описа на Районен съд Пловдив, 10 н.с., с което е потвърдено Постановление на РП Пловдив от 27.09.2022г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 260/2022г. по описа на 2 РУ при ОДМВР Пловдив, водено за престъпление по чл. 206, ал.1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____